

JON GORDON

Casca de protecție

*21 de moduri prin care
să fii un coechipier grozav*

O poveste adevărată

Inima unui lider
și spiritul unei echipe

Traducere din limba engleză:
Cristina Stan

 ACT și Politon

2018

Cuprins

<i>Cuvânt-înainte de Jeremy Schaap</i>	9
<i>Nota autorului</i>	13
Partea întâi: Casca de protecție	17
Capitolul 1. De neuitat	19
Capitolul 2. Noi știm care sunt oamenii noștri	21
Capitolul 3. Casca de protecție	25
Partea a doua: George (narată de antrenorul Jeff Tambrioni)	29
Capitolul 4. Mario St. George Boiardi	31
Capitolul 5. Mai degrabă bine făcut decât bine spus	35
Capitolul 6. Alesul	37
Capitolul 7. Leadership altruist	39
Capitolul 8. Un om care face diferența	43
Capitolul 9. Inima unui lider	47
Capitolul 10. Atingerea unei mame	51
Capitolul 11. Un moment definitoriu	53
Capitolul 12. Spiritul unei echipe	57

Partea a treia: Cum să fii un coechipier grozav	63
Capitolul 13. Casa lui George	65
Capitolul 14. Să învățăm de la George	69
Capitolul 15. 21 de moduri prin care să fii un coechipier grozav	73
1. <i>Transpiră mai mult</i>	74
2. <i>Ține minte că BF>BS</i>	75
3. <i>Alege să fii umil și insațiabil</i>	77
4. <i>Urmărește excelența</i>	78
5. <i>Transmite energie pozitivă contagioasă</i>	80
6. <i>Nu te plânde</i>	81
7. <i>Fă-o pentru echipa ta, nu pentru aplauze</i>	82
8. <i>Arată că ești devotat</i>	84
9. <i>Nu sări niciodată peste un joc</i>	85
10. <i>Asumați-vă responsabilitatea și tu, și echipa</i>	86
11. <i>Tratează-i pe toți cu respect și așteaptă-te ca toată lumea să facă la fel</i>	88
12. <i>Oferă tot și nu lua nimic</i>	90
13. <i>Comunică</i>	90
14. <i>Creează legături</i>	92
15. <i>Devino un coechipier de genul „vino cu mine”</i>	93
16. <i>Fii mărinimos</i>	95
17. <i>Arată că îți pasă</i>	96
18. <i>Fii un prieten loial</i>	98
19. <i>Iubește-ți echipa</i>	100
20. <i>Fă sacrificii</i>	101
21. <i>Lasă locul mai bun decât l-ai găsit</i>	103
Capitolul 16. 21: Un mod de viață	105

Partea a patra: Moștenirea	109
Capitolul 17. Coechipierii grozavi au un impact asupra ta pentru totdeauna	111
Capitolul 18. Trăiește și condu ca George	113
Capitolul 19. Ce ar face George?	119
Capitolul 20. O moștenire pentru Galeria campionilor	123
Capitolul 21. 21 de exerciții pentru a forma o echipă grozavă	125
<i>Postfață</i>	133
<i>Fundația Mario St. George Boiardi</i>	139
<i>Fotografii</i>	140
<i>Devino un coechipier grozav</i>	148
<i>Construiește-ți cea mai bună echipă</i>	149
<i>Alte cărți de Jon Gordon</i>	150

Prima parte
Casca de protecție

Capitolul 1

De neuitat

Când vezi un lucru pentru prima oară, nu-l uiți niciodată. În timp ce scriu, încă pot să vizualizez meciul din semifinala din 2007 a Campionatului de lacrosse masculin NCAA* dintre Cornell și Duke. Duke conducea cu 10 la 3 în al treilea sfert și totul părea pierdut pentru Cornell. Dar, cu o hotărâre de neegalat, Cornell și-au revenit energic și i-a egalat pe Duke cu 17 secunde înainte de finalul meciului. Duke avea în cele din urmă să câștige marcând un gol când mai erau trei secunde, demonstrându-și astfel rezistența, însă ceea ce mi-a trezit admirația au fost revenirea și efortul celor de la Cornell.

Am jucat lacrosse la Cornell la începutul anilor nouăzeci și urmărisem totodată mii de alte meciuri din diferite sporturi, dar nu mai văzusem niciodată o echipă care să joace cu asemenea spirit, pasiune,

* Acronim pentru National Collegiate Athletic Association, responsabilă cu organizarea competițiilor sportive dintre facultăți în SUA și Canada. (n.tr.)

curaj, reziliență și hotărâre neclintită cum a făcut-o Cornell în a doua jumătate a celui meci. Fiindcă lucrez cu multe echipe sportive profesionale și de colegiu, precum și echipe din lumea corporatistă, educațională și non-profit, trebuia să descopăr ce inspirase acea echipă să joace în felul acela. Ca ucenic și profesor din câmpul motivației, știam că trebuie să fie mai mult decât dorința de a câștiga. Ei erau stimulați de ceva mult mai important, iar eu eram curios să descopăr ce anume. Așa că am pornit într-o expediție spre locul unde mi-am petrecut anii de facultate, un loc care m-a format și m-a modelat în multe feluri. Pe când zburam cu avionul spre partea nordică a statului New York, mi-am dat seama că munca pe care o făceam acum o puteam asocia cu multe dintre oportunitățile de dezvoltare pe care le-am avut ca sportiv de colegiu. Faptul că am practicat un sport în facultate mi-a schimbat viața pentru totdeauna și m-a învățat să muncesc din greu, să depășesc adversitățile, respingerea, îndoiala de sine și fricile; și să nu renunț să lupt pentru visurile mele. Am plecat de acolo student fiind, am devenit profesor, și am aterizat pe aeroportul Ithaca gata să fiu din nou student. În drum spre campusul pe care nu-l mai văzusem de 10 ani, am simțit aerul răcoros de octombrie pe care-l cunoșteam și eram pregătit să învăț lucruri noi despre leadership și munca de echipă.

Capitolul 2

Noi știm care sunt oamenii noștri

L-am găsit pe Jeff Tambroni, antrenorul echipei masculine de lacrosse Cornell, așezat pe trotuarul de lângă departamentul de lacrosse pe când veneam de la Hotelul Statler. Fusesem adversarul lui Jeff în meciurile din timpul facultății, pe vremea când el era printre cei mai buni atacanți amatori din Statele Unite la Colegiul Hobart, iar eu cel care trebuia să prindă mingea la înfruntare și mijlocaș defensiv pentru Cornell. Încă îi aveam imaginea în minte și îmi aminteam viteza incredibilă și abilitatea supranaturală de a crea ocazii de gol pentru echipa sa. Păcat că toate aceste abilități le folosisese ca adversar al meu și al echipei Cornell.

Din nefericire, perioada în care am jucat eu la Cornell este numită începutul anilor întunecați. Înainte de a mă alătura echipei, Cornell ajunsese de două ori la rând în campionatul național. În al doilea an al meu acolo, eram pe locul nouă pe țară, dar în ultimul meu an, a fost prima oară în istoria legendarei

cariere de antrenor a lui Richie Moran când am pierdut un sezon. Echipa a trecut prin mai multe perioade dificile și sezoane pierdute în anii de după absolvirea mea, dar Jeff Tambroni, întâi ca asistent, iar apoi ca antrenor principal, a pus-o din nou pe picioare.

Când l-am întrebat pe Jeff cum a reușit să facă echipa Cornell să fie din nou câștigătoare, el mi-a spus: „Noi îi cunoaștem și îi acceptăm pe cei din echipa noastră. În anii trecuți, recrutam jucători în masă, dar acum urmărim să recrutăm un grup de zece jucători care se potrivesc cel mai bine cu cultura noastră. De fapt, în loc să încercăm să ne mulăm pe fiecare în parte, facem o triere și eliminăm oamenii care nu se potrivesc. Scoatem în evidență realitatea culturii noastre: în Ithaca e foarte frig în cea mai mare parte din timp, și, dacă nu-ți place vremea rece, atunci probabil că nu este locul potrivit pentru tine. Le spunem că la Cornell ninge mult toamna târziu și iarna, iar dacă nu-ți place ninsoarea, acesta nu este locul potrivit pentru tine. Le spunem că dacă vin aici, le vom oferi o oportunitate de a se antrena din greu și de a fi una dintre echipele cele mai muncitoare din țară, fără vreo iluzie de victorii sau înfrângeri. Dacă nu-ți place să muncești din greu pentru alții, acesta nu este locul potrivit pentru tine. Le spunem despre casca de protecție, iar dacă nu rezonază cu ei, atunci știm că nu vor fi o alegere bună. Casca de protecție a devenit o parte importantă a culturii noastre și reprezintă toate valorile pe care le susținem. Trimițând acasă oamenii

nepotriviți, ne putem concentra pe cei potriviți care corespund culturii noastre și să ne asociem cu ei pe măsură ce devin niște coechipieri grozavi și ajung o echipă grozavă.”

Casca de protecție

Eram foarte curios în legătură cu casca de protecție și l-am întrebat pe Jeff la ce se referea. El mi-a spus: „În urmă cu câțiva ani, am făcut o întâlnire cu toată echipa de antrenori, inclusiv antrenorul nostru principal Dave Pietramala, care în prezent este antrenorul principal la Johns Hopkins, și ne-am dat seama că voiam ca programa și cultura noastră să fie definite de duritate, altruism și hărnicie. De regulă, căștile de protecție sunt purtate de muncitorii din construcții, iar noi am decis să le folosim pentru a simboliza etica muncii manuale, o caracteristică pe care programa și echipele noastre voiam să o aibă.”

„Ideea este ca jucătorii noștri să vină să se antreneze, să-și facă norma și să depună în fiecare zi un efort asemănător muncitorilor. Noi le spunem: «Veniți să vă antrenați, să vă faceți treaba și să munciți cât de mult puteți.» Pentru a întipări în cultura noastră simbolul și trăsăturile de caracter ale căștii de protecție, în fiecare sezon selectăm un boboc să poarte casca de protecție tot anul. Jucătorul selectat este cineva care

credem noi că dovedește această abordare muncitoarească a jocului de lacrosse. El dă exemplu celorlalți și este plin de hotărâre și altruist. S-ar putea să nu fie cel mai talentat jucător de pe teren, dar este întotdeauna cel mai muncitor. Își pune echipa pe primul loc și întruchipează modul în care trebuie să acționeze jucătorii noștri pe teren și în afara lui.

Jucătorul ales să poarte casca de protecție trebuie să vină cu ea la antrenament și la meciuri. Noi vrem ca oamenii noștri să se uite la bancă și să vadă casca de protecție. La fel, apare în toate fotografiile cu echipa. Vrem ca fiecare tânăr să o vadă și să-și amintească de ce a venit la universitatea *aceasta* și a ales să facă parte din programa *aceasta*. Vrem să le amintim ce susținem noi ca echipă. Vrem ca ei să respecte și să împărtășească valorile noastre în fiecare zi. Vrem ca cultura noastră să-i modeleze în oameni mai buni, iar ei să continue să construiască o cultură mai bună la rândul lor. Mai presus de toate, de la întâmplarea cu George, vrem ca această cască de protecție să le amintească să facă tot posibilul pentru a fi coechipieri grozavi. George întruchipa tot ceea ce reprezintă casca de protecție, iar acum casca întruchipează coechipierul și persoana care a fost George. Nu poți vorbi despre casca de protecție fără a vorbi despre George și nu poți vorbi despre George fără a vorbi despre casca de protecție. Au devenit inseparabili.”

Am văzut cum i se umpleau ochii de lacrimi în timp ce vorbea despre George și voiam să aflu mai multe, dar nu voiam să fiu indiscret. Îmi dădeam

seama că era o poveste mai lungă, așa că i-am fost recunoscător când m-a condus în biroul lui, mi-a arătat o poză cu George și mi-a spus: „Dacă vrei să știi cum am devenit echipa din prezent, îți voi povesti despre inima unui lider și despre spiritul unei echipe. Îți voi spune despre cel mai grozav coechipier cu care am jucat vreodată și pe care am avut onoarea să-l antrenez. Îți voi povesti despre George.”

Partea a doua

George

Narată de antrenorul Jeff Tambroni